

192. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Het toezicht over het Internationaal Arbeidsbureau is volgens artikel 393 van het Vredesverdrag van Versailles opgedragen aan een Raad van Beheer, die thans bestaat uit vier en twintig leden: twaalf vertegenwoordigers van Regeeringen, zoomede zes vertegenwoordigers van ieder der groepen van werkgevers en van werknemers. Acht der twaalf regeeringsvertegenwoordigers worden benoemd door de Regeeringen der meest belangrijke landen op het gebied van het bedrijfsleven, terwijl vier andere regeeringsvertegenwoordigers worden benoemd door de Regeeringen, daartoe aangewezen door de ter Algemeene Conferentie aanwezige regeeringsvertegenwoordigers van de landen, die niet tot de even bedoelde acht belangrijkste op het gebied van het bedrijfsleven behooren.

De vertegenwoordigers van de werkgevers en van de werknemers in den Raad van Beheer worden gekozen door de afgevaardigden ter Algemeene Conferentie, die de werkgevers, onderscheidenlijk de werknemers, vertegenwoordigen.

De leden van den Raad hebben zitting voor drie jaren.

Reeds van den aanvang, in 1919, af zijn bezwaren tegen de toepassing van dit artikel gerezen.

Deze bezwaren golden in de eerste plaats de beslissing welke de acht voornaamste landen op het gebied van het bedrijfsleven zijn. Daar het artikel niet de criteria aanduidt, volgens welke de belangrijkheid der landen op het gebied van het bedrijfsleven wordt beoordeeld, heeft dit punt aanleiding gegeven tot protesten van de zijde van die landen, in het bijzonder van Britsch-Indië, die meenden aanspraak te kunnen maken op een plaats onder de acht voornaamste.

Voorts hebben, nadat de Raad van Beheer op de Internationale Arbeidsconferentie van Washington voor de eerste maal was samengesteld, de niet-Europeesche landen er zich over beklagd, dat van de 24 zetels er slechts 4 door afgevaardigden uit niet-Europeesche landen bezet waren.

Teneinde aan deze bezwaren tegemoet te komen is eene wijziging der samenstelling van den Raad van Beheer geplaatst op de agenda der derde, in 1921 te Genève gehouden, Arbeidsconferentie.

De besprekingen omtrent dit punt leidden op deze Conferentie niet tot een definitief resultaat, doch de Conferentie noodigde den Raad van Beheer uit eene wijziging van art. 393 van het Vredesverdrag te ontwerpen ter behandeling op de volgende Conferentie. Als gevolg daarvan heeft het onderwerp wederom een punt van bespreking uitgemaakt op de vierde, van 18 October tot 3 November 1922 te Genève gehouden, Arbeidsconferentie. Een beknopt verslag dier Conferentie, van den secretaris der Nederlandsche afvaardiging, naar hetwelk hier moge worden verwezen, is verschenen als bijvoegsel van aflevering 12, jaargang 1922, van het Maandschrift van het Centraal Bureau voor de Statistiek (zie bladz. 5—7).

Volgens het door den Raad van Beheer opgesteld ontwerp

zouden in hoofdzaak de drie volgende wijzigingen in art. 393 van het Vredesverdrag worden gebracht:

1. uitbreiding van het aantal leden van den Raad van Beheer van 24 tot 32, waarvan 16 regeeringsvertegenwoordigers, 8 vertegenwoordigers van de werkgevers en 8 van de werknemers;

2. van de regeeringsvertegenwoordigers zouden 6 vertegenwoordigers van niet-Europeesche landen moeten zijn, van de vertegenwoordigers van de werkgevers en van die der werknemers ieder 2 vertegenwoordigers van niet-Europeesche landen;

3. de toekenning van het recht om een vertegenwoordiger in den Raad van Beheer aan te wijzen aan zes met name genoemde landen, die in ieder geval tot de voornaamste op het gebied van het bedrijfsleven zijn te rekenen, nl. Duitschland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië, Japan en, indien dit land tot de arbeidsorganisatie toetreedt, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

De twee eerstgenoemde wijzigingen werden door de Conferentie aangenomen.

De derde wijziging werd evenwel verworpen als gevolg van den daartegen door de regeeringsafgevaardigden van Canada en Britsch-Indië geboden tegenstand. Beide landen toch waren volgens eene recente, overeenkomstig art. 393, lid 7, van het Vredesverdrag genomen, beslissing van den Raad van den Volkenbond, onder de acht voornaamste landen gerangschikt. Hun vertegenwoordigers maakten ernstig bezwaar tegen de voorgestelde wijziging, waardoor Canada en Britsch-Indië niet meer zouden behooren tot de landen, die het recht hebben een vertegenwoordiger in den Raad van Beheer aan te wijzen.

Daar wijzigingen van deel XIII van het Vredesverdrag van Versailles, volgens art. 422 van dat Verdrag, slechts tot stand kunnen komen, indien zij worden bekrachtigd door $\frac{3}{4}$ der bij de Internationale Arbeidsorganisatie aangesloten landen en tevens door de Staten, die vertegenwoordigd zijn in den Raad van den Volkenbond, en het te voorzien was, dat bij aanneming van de derde der hierboven genoemde punten verschillende landen de geheele wijziging van art. 393 niet zouden bekrachtigen, verwierp de Conferentie dit punt. Mitsdien bleef de bepaling omtrent de aanwijzing van een lid van den Raad van Beheer door ieder der acht voornaamste landen op het gebied van het bedrijfsleven gehandhaafd.

Door de uitbreiding van het aantal leden van den Raad van Beheer zal voldaan worden aan den van verschillende zijden gekoesterden wensch tot uitbreiding van het aantal landen, dat door middel van een vertegenwoordiger aan de werkzaamheden van den Raad van Beheer deel kan nemen. Tevens kan daardoor tegemoet worden gekomen aan het billijke verlangen der niet-Europeesche landen en van de werkgevers- en werknemers-organisaties uit die landen om voor hen een aantal plaatsen in den Raad van Beheer te waarborgen, zooals in het gewijzigd artikel is geschied.

Anderzijds is de voorgestelde uitbreiding van den Raad van Beheer niet van dien aard, dat daarvan een belemmering in de behandeling van zaken of een wijziging in de werkwijze is te vreezen.

De ondergeteekenden achten het mitsdien wenschelijk, dat Nederland den gewijzigden tekst van het artikel aanvaardt.

Eene Nederlandsche vertaling van dien tekst, zooals deze door de Conferentie is aangenomen, is aan deze Memorie toegevoegd.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN KARNEBEEK.

De Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid,
AALBERSE.